

ฉบับที่ 37/2566 วันที่ 8 พฤศจิกายน 2566

หนอนเจาะผลมะเขือ ในมะเขือเปราะ

หนอนเจาะผลมะเขือ ในมะเขือเปราะ

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นในตอนเช้า และมีฝนตกบางพื้นที่ เตือนผู้ปลูกมะเขือเปราะ ในระยะเจริญเติบโต - เก็บที่ยาวผล ระวัง หนอนเจาะผลมะเขือ ทำความเสียหายให้แก่ยอดมะเขือ ในระยะต้นมะเขือกำลังเจริญเติบโต จะพบว่ายอดเหี่ยวเห็นชัดเจน เพราะท่อน้ำท่ออาหารของพืชถูกทำลาย และเมื่อตรวจสอบจะพบรูเจาะ ประมาณไม่เกิน 10 เซนติเมตร จากปลายยอด หนอนจะกัดกินภายใน ทำให้ยอดที่แข็งแรงถูกทำลาย ยอดใหม่ที่แตกมามีขนาดเล็กกว่า และผลมะเขือที่เกิดมายังได้รับความเสียหาย โดยหนอนเจาะผลทำให้เสียคุณภาพส่งขายไม่ได้ ในช่วงระบาดรุนแรงอาจถูกทำลายถึง 50 เปอร์เซ็นต์

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

1. วิธีกล เก็บยอดและผลที่ถูกทำลายทั้งที่มีหนอนและไม่มีหนอน จะช่วยลดการระบาด
2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล 5.17% SC อัตรา 15 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เบตาไซฟลูทรีน 2.5% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ฝนให้ทั่วเมื่อพบการระบาด

ที่มา : สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร
จัดทำโดย : สำนักงานเกษตรอำเภอพระนครศรีอยุธยา

ฉบับที่ 38/2566 วันที่ 8 พฤศจิกายน 2566

การจัดการ

ด้วงแรดมะพร้าว และด้วงงวงมะพร้าวหรือด้วงสาคร

ให้เกษตรกรเฝ้าระวังการระบาดของด้วงแรดมะพร้าวและด้วงงวงมะพร้าวหรือด้วงสาคร โดยเริ่มพบการระบาดในส่วนอินทผลัมซึ่งเป็นพืชที่เกษตรกรนิยมปลูกมากขึ้น โดยด้วงแรดมะพร้าวจะเป็นศัตรูด้านหน้าเข้าไปเจาะกินก่อนหลังจากนั้นด้วงงวงมะพร้าวตามเข้ามาทำลายโดยวางไข่บริเวณบาดแผลตามลำต้น บริเวณที่ด้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้ หรือบริเวณรอยแตกของเปลือก รวมทั้งยังสามารถเจาะส่วนที่อ่อนรวมถึงส่วนลำต้นบริเวณชอกโคนกาบใบเพื่อวางไข่ได้ โดยหนอนที่ฟักออกจากไข่จะกัดกินชอนไชไปในลำต้นทำให้เกิดแผลเน่าภายใน บางครั้งอาจมีของเหลวขุ่นสีน้ำตาลมีกลิ่นเหม็นไหลออกมาจากบริเวณรอยแผลที่โดนเจาะ ต้นอินทผลัมที่ถูกทำลายจะแสดงอาการใบเหี่ยวเฉาเพราะที่อ่อน้ำที่อาหารภายในลำต้นถูกทำลายไม่สามารถส่งน้ำและอาหารไปถึงยอดได้ บริเวณที่หนอนทำลายจะเป็นโพรงรูและแผลเน่าต่อเนื่องไปในบริเวณใกล้เคียง ซึ่งตัวหนอนจะกัดกินไปจนกระทั่งต้นเป็นโพรงใหญ่และทำให้ต้นอินทผลัมตายในที่สุด

***** การป้องกันกำจัด *****

การป้องกันกำจัดด้วงงวงมะพร้าวที่พบการเข้าทำลายในต้นอินทผลัมให้ตัดโค่นตอนเป็นท่อนแล้วผ่าพร้อมกับจับหนอนไปทำลาย และไม่ควรให้ต้นอินทผลัมเกิดแผลเพราะจะเป็นช่องทางให้ด้วงงวงมะพร้าววางไข่และตัวหนอนที่ฟักจากไข่จะเข้าทำลายในต้นอินทผลัมได้ อย่างไรก็ตามหากลำต้นเป็นรอยแผลควรทาดด้วยน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ใช้แล้วหรือชันยาเรือผสมกับน้ำมันยางเพื่อป้องกันการวางไข่ พร้อมกับใช้กับดักฟีโรโมนชนิดดึงดูดด้วงงวงมะพร้าวเพื่อล่อตัวเต็มวัยมาทำลาย ซึ่งกับดักฟีโรโมนสามารถลดจำนวนประชากรด้วงงวงมะพร้าวได้โดยตรงและลดการวางไข่ได้ผลอีกด้วย โดยตัวกับดักทำจาก ถังพลาสติกใส่น้ำไว้ และใช้แผ่นฟิวเจอร์บอร์ดสีดำประกอบกันเป็นฉากที่ด้านบนเหนือตัวถัง ซึ่งฟีโรโมนในกับดักจะมีกลิ่นดึงดูดด้วงงวงมะพร้าวให้บินเข้าหาชนจากฟิวเจอร์บอร์ดและร่วงลงในถังจนน้ำตายในที่สุด โดยแนะนำให้เกษตรกรให้ติดกับดักในอัตรา 1 กับดักต่อพื้นที่ 10-12 ไร่ ส่วนสารกำจัดแมลงตามคำแนะนำของสำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช คือ ไดอะซินอน 60% อีซี อัตรา 80 มิลลิกรัมต่อน้ำ 20 ลิตร ราดหรือพ่นบริเวณลำต้นอินทผลัมตั้งแต่โคนยอดอ่อนลงมาโดยพยายามเน้นบริเวณชอกกาบใบให้เปียก ปริมาณการใช้จำนวน 1 - 1.5 ลิตรต่อต้น ทุก 15 - 20 วัน และควรใช้ 1 - 2 ครั้งในช่วงระบาด

ที่มา : สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร
จัดทำโดย : สำนักงานเกษตรอำเภอพระนครศรีอยุธยา

โรคตายพราย

เชื้อรา FUSARIUM สายพันธุ์ TR 4 ในกล้วยหอม

เนื่องจากปัจจุบันมีฝนตกอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เกษตรกรผู้ปลูกกล้วย โดยเฉพาะกล้วยหอมเขียวหรือกล้วยหอมคาเวนดิชซึ่งเป็นพันธุ์ที่อ่อนแอต่อโรคเหี่ยวควรมัน สำรรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ ลักษณะอาการ โรคนี้เกิดจากระบบท่อลำเลียงของพืชถูกทำลายโดยเชื้อเข้าสู่รากและแพร่กระจายสู่ระบบท่อน้ำพืช เป็นสาเหตุทำให้เกิดอาการ **เนื่อเยื่อตายเป็นสีน้ำตาล**ในท่อลำเลียงของลำต้นเทียมกล้วย และลูกกลมขึ้นสู่ก้านใบ อาการภายนอกทำให้ **โคนใบแก่ด้านบนนอกมีสีซีด เหลือง** และผืนใบเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลโดยเริ่มจากขอบใบเข้าสู่กลางใบ และใบหักพับภายใน 1 – 2 สัปดาห์ ทำให้เห็นอาการใบเหลืองจากใบล่างขึ้นไป ต่อมาใบและกึ่งเริ่มเหี่ยว และร่วง เซลล์ตามขอบใบตายและทำให้ต้นตายในที่สุด บางครั้งอาจพบอาการผลอาจเน่าและร่วงรากอาจจะเจริญออกทางด้านข้าง และเน่าภายหลัง และที่สำคัญเชื้อรา FUSARIUM สายพันธุ์ TR4 มีความสามารถอยู่รอดในดินได้นานมากกว่า 15 ปี รวมทั้งยังสามารถแพร่กระจายไปกับส่วนขยายพันธุ์ที่เป็นโรค ดิน น้ำที่ปนเปื้อนเชื้อราสาเหตุของโรคด้วย

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. หมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง
2. หากต้องการปลูกกล้วยในพื้นที่ใหม่ ควรเลือกแปลงปลูกที่ไม่เคยพบโรคนี้มาก่อน
3. ปรับสภาพดินไม่ให้เป็นกรดจัด โดยใส่ปูนขาว หรือโดโลไมท์
4. รองก้นหลุมปลูกด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสดผสมกับปุ๋ยอินทรีย์ ใช้เชื้อสดผสมกับรำข้าวละเอียด และปุ๋ยอินทรีย์(ปุ๋ยหมัก/ปุ๋ยคอกเก่า) ในอัตราส่วน 1 : 4 : 100 โดยน้ำหนักอัตรา 100 – 200 กรัมต่อหลุม
5. ควรเลือกหน่อกล้วยจากแหล่งปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้ หรือไม่นำหน่อพันธุ์จากต้นตอที่เป็นโรคไปปลูก
6. ชุบหน่อพันธุ์กล้วยด้วยสารเคมี อีตรีโดอะโซล+ควินโทซีน 6% + 24% อีซีหรือ คาร์เบนดาซิม 50% เอสซี หรือ ทีบูโคนาโซล 43% เอสซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
7. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ควรระมัดระวังการให้น้ำไม่ให้ให้น้ำไหลผ่านจากต้นที่เป็นโรคไป ต้นปกติ
8. หากพบต้นที่เป็นโรคควรรีบดำเนินการ ดังนี้
 - 8.1 ขุดต้นที่เป็นโรคออกไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก แล้วโรยด้วยปูนขาวให้ทั่วบริเวณที่เป็นโรค และหลุมที่ขุดต้นเป็นโรคออกไปอัตรา 1 – 2 กิโลกรัมต่อหลุม
 - 8.2 หว่านใต้ทรงพุ่มหรือโรยโคนต้นพืชด้วยเชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสดผสมกับปุ๋ยอินทรีย์ ใช้เชื้อสดผสมกับรำข้าวละเอียดและปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก/ปุ๋ยคอกเก่า) ในอัตราส่วน 1 : 4 : 100 โดยน้ำหนักอัตรา 3 – 5 กิโลกรัมต่อต้นหรือต่อกอ 8.3 ในแปลงที่มีการระบาดของโรค ควรเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน
9. ควรทำความสะอาดอุปกรณ์การเกษตรที่ใช้กับต้นที่เป็นโรคทุกครั้งก่อนนำไปใช้ใหม่

ที่มา : สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร

จัดทำโดย : สำนักงานเกษตรอำเภอพระนครศรีอยุธยา

แมลงหิวข้าวยาสูบ ในพริก

สภาพอากาศในช่วงนี้อากาศเย็นในตอนเช้า และมีฝนตก
บางพื้นที่ เตือนผู้ปลูกพริก ในระยะ **ทุกระยะการเจริญเติบโต**
รับมือ**แมลงหิวข้าวยาสูบ**ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยง
บริเวณใบ และเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากไวรัส ทำให้ใบพริก
หงิก ชิดต่าง หรือใบหงิกเหลือง ยอดไม่เจริญ และต้นพริกไม่
สมบูรณ์ ผลพริกที่ได้ไม่มีคุณภาพ

วิธีการป้องกันกำจัด

ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สไปโรมีซีเฟน 24% SC
อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไนมีทรซีน 50% WG
อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC
อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีตามิพริด 20%
SP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 10%
SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC
อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วโดยเฉพาะใบล่าง
เมื่อพบการระบาด